

Gorski list

Gdje učiti ove rokove?

Polako izlazimo iz ove praznične atmosfere i počinjemo razmišljati o najmanje nam dragoj temi - rokovima. Kao adekvatnu pripremu, nudimo recenzije najpopularnijih mesta za učenje.

NSK

Ovdje se uvijek najbolje uhvatim posla. Koji kat je najbolji ovisi o osobi. Prizemlje je opuštenije i čuje se relativno nezamjetna pozadinska buka, ali blizu je izlaz i zaobilazi se upotreba starih dizala. Međukat je po mom iskustvu najglasniji i nema WC-a, ali ima štekera, što je najveći minus prizemlja. Katovi su tiši i ako učite s ekipom suzdržite se od došaptavanja.

atmosfera za učenje - 5/5

kava - 2/5

menza - 2/5

sveukupni dojam - 4/5

Napomena: Jakne se ostavljaju u garderobi kao na koncertu, stvari se nose unutra u košari kao u dućanu i ulazi se skeniranjem kartice kao (trigger warning) COVID propusnicom.

FFZG

Glavni plus ove lokacije je menza. Raznovrsnija je od NSK gdje služe isključivo pohano meso i pizze, a jeftinija od Cassandre gdje je hrpa hrane subvencionirano samo 50 %. Dobri su i aparati za kavu i snackove zbog čega možda ostanete na pauzi duže nego što biste trebali. Ako poznate nekog tko studira filozofski, vjerojatno ćete ih sresti i odgovarati na pitanje: "A šta ti radiš ovđe?"

atmosfera za učenje - 4.5/5

kava - 3.5/5

menza - 4/5

sveukupni dojam - 4.5/5

Napomena: Internet šteka u prizemlju.

FER

Ovo je jedina lokacija izbora za vikend. Jedino je FER otvoren 24/7 pa vikendom ili praznicima ostaje kao jedina opcija. To je općepoznata činjenica, što znači da se i drugi ljudi tamo upute kada i vi. Preduhitrite ih i dodite ranije. Od obavezne opreme tu su slušalice jer ne postoje zabrane pričanja, hihotanja i brbljanja.

atmosfera za učenje - 3/5

kava - 2/5

menza - 1/5

sveukupni dojam - 3/5

Napomena: Na kraju svakog vikenda, a pogotovo onog produženog, WC je u odvratnom stanju i nema papira. E.P.

Recenzija filma

Došli su dani stresa i intenzivnog *last minute* učenja, no važno se povremeno odmoriti; prošetati, otići na kavicu s frendom ili pogledati nešto dobro. Ako vas jede trema pred ispita, skrenite si misli uz film *Bones And All*. U njemu ljudi jede nešto sasvim drugo. Otkako je film izašao 2022. g., okuplja publiku raznolikog ukusa. Redatelj Luca Guadagnino ujedinio je žanrove svojih prethodnih filmova pa *Bones and All* počinje kao horor o kanibalima, a nastavlja se kao drama o izopćenosti i potrazi za prihvaćanjem u društvu. Završava kao tragična ljubavna priča. Ovaj

film zасlužuje jedno od onih psećih upozorenja u stilu: *Dragi gosti, čuvajte kosti!* Neobična radnja i užas temelje se na jezivim likovima i njihovim uznemirujućim prehrambenim navikama pa ne preporučujem usputno večeranje jer ćete brzo izgubiti apetit. Radi se o 18-godišnjoj Maren (Taylor Russell) u potrazi za majkom od koje je naslijedila kanibalističke gene. Ona ubrzo upoznaje Leeja koji sam ima svoj set ljudozderskih problema, a glumi ga nitko drugi nego Timothee Chalamet. Uistinu, ne čudi da je nakon ovoga prešao na čokoladnu dijetu i leteće bombone. Uglavnom, Lee i Maren putuju zajedno te susreću sumnjive jezive likove na kakve naiđete u romanima Stephena Kinga. Tijekom jednog mračnog razgovora saznamo značenje fraze iz naslova. Znači: pojesti cijelu osobu, *bones and all*, što je navodno big deal. Nekonvencionalan spoj vizualno lijepih i odvratnih scena uz skroman i poniran ton, a neobično krvavu radnju čine ovaj film iznimno gledljivim. Tempo je spor i monoton, ali kompenziran dobrom glumačkom postavom, predivnom slikom i uspešno izvedenom neobičnom temom. Osim toga, mislim da od Hannibala nije bilo mnogo kanibala vrijednih spomena, ali ovi jesu. Na kraju, ovaj odvratan, romantičan i uznemirujući film otvoren je interpretaciji te se čini prikladnim za naše doba, a možda baš i za ove tjedne ispita. Budite marljivi i smireni, que sera, sera. Kao što M. Stuhlbarg kaže: *There's before bones and all, and then there's after.* L.T.

Sveto Brdo

Sveto Brdo – Tim Blitvari

Petak ujutro budimo se na posa, otvaramo škure, vidimo ono bilo govno opet pada, i znamo, to je to!

Posli posla krećemo za Zadar, dobro vrime, čista cesta i odlučujemo komu jebe mater idemo staron ceston. Četri ure posli evo nas i dalje se vozimo, mečava, naleti vjetra i zaledena cesta. U cijelom tom kaosu upali se neki alarm, gledamo što se događa, jel zvuk dolazi izvana ili je auto krepao ili nešto treće, drago vadi mobitel da posvitli lampion i skužimo da se na mobitelu uključio kurčev meteo alarm. Pogledamo se i kažemo jedno drugom dobro da nismo zapalili. Nakon još dvi ure stižemo u Zadar, na rastanku Drago govori "Dobar dir!" svak u svoje krpe i sutra nalaženje u 9 ujutro pa napad na Sveto Brdo.

Ujutro uziman auto od starog da možemo lakše po makadamu do početka staze, Naravno, stari mi je ostavio u autu benzina za prijeći max 10 km. Kupin Dragu, obavljam Lidl i nekako stižemo do pumpe, Drago nalazi caffe bar Punta i zovemo ostatak ekspedicije da im javimo mjesto nalaženja. Oni nam javljaju da će ići Majstorskom cestom preko Velebita i da se nađemo gore pred stazom. Svejedno mi stajemo u caffe bar Punta, ispijamo prijatnu i krećemo po makadamu gore. Ostatak ekipe se javlja da su se probili kroz snijeg i dolaze prema nama za 20 minuta. Odlično sve po planu, dolazimo na parking, a njih nema. Nakon desetak minuta zovu nas da su zapeli u zametu snijega i da ih treba pogurati. Sidamo u auto krećemo prema njima. Cesta sve gora, bura sve jača, sve više leda i snijega. Zalazimo na sjevernu stranu stijene, kreću naleti snijega. Prolazim kroz prvi pa drugi i u treći se zabijemo. Iskopamo se iz snijega javljamo da ne možemo do njih, odlučujemo da idemo u sklonište, zagrijat ga i skuhati grupni bažulj. Krećemo uzbrdo prelazimo prvo brdo i zameta nas bura, ležimo na podu

dak nas ne odnese. Dragi skinulo kapu s glave. Stavljamo skijaške cvike polako se dižemo i nastavljamo. Guramo se kroz buru led i snijeg. Satipo nakon zove nas ostatak ekipe da su se iskopali i da su za 10ak minuta na parkingu. Odlično! Pijemo Timijev čaj z bregao i nastavljamo do skloništa, srećemo divokozu puten, kupimo granje, u skloništu ložimo i topimo snijeg. Šest navečer ostatak ekipe konačno stiže do skloništa, a bažulj taman gotov. Jedemo, častimo se, odlazimo u krpe. Ujutro se budimo i krećemo prema vrhu, dan savršen, kao da nevremena nikad nije ni bilo. Penjemo se na vrh i uživamo u pogledu. Putem dolje se sanjkamo na guzicama, a zaustavljamo se cepinima i štapovima. Vraćamo se u sklonište "Vlaški Grad", a ono puno vlaja! Mažemo, režemo, jedemo, pakiranje i pokret prema autima. Prema putu dolje prati nas odlično vrime i još bolji prizori, zadražavamo se na par mjesta da popijemo čaja. Stižemo do auta, rastajemo se ponovo i vraćamo u Zadar poist i vratiti auto. Pičimo za Zagreb naravno staron ceston, ovaj put bez problema, rokamo Rondon C. Stigli doma, pošli leć u svoje postelje i umrli. V.D.

Sveto Brdo – Tim Kondori

Nakon ludog rođendana nekolicine članova Muzičke sekcije i samo par sati

sna Max, Kondor i ja okupili smo se u 7 kod KSET-a. Pozdravili smo one koji su još u diru od sinoć i krenuli, dani su kratki pa treba krenut što prije! Putem smo se zajebavali i šaltali radio stanice, nije nam se spaval i bili smo uzbudjeni. Jedino razočaranje koje smo imali bilo je kad smo gladni kupili one sendviče od spužve na benzinskoj za 4.5€. To si još nisam oprostio, bilo bi bolje da smo kupili paket spužvica za suđe i pojeli ih. U jednom trenutku skužili smo da nas je navigacija dovela do početka Majstorske ceste koja je bila ajmo reč zametena, ali Max ima džip pa smo se složili da idemo. Vozili smo se dosta brzo uzbrdo, Max ga nije dušil. Samo smo pičili i u jednom trenutku izašli iz šume na dio ceste koji je imao nešto više nanosa snijega, ali smo i dalje ležerno jurcali kroz njega. Dok smo jurcali bilo je sve okej, ali čim smo usporili uletili smo u komad snijega iz kojeg auto nije htio van. Odmah smo izašli napolje i krenuli otkopavati prednji kraj da se možemo pomaknut. Kopali smo cepinom, štapovima za hodanje i trokutom. 20 minuta kopanja kasnije otkopali smo se i vratili u rikverc. U tom trenutku iz suprotnog smjera je naišao neki duplo veći džip od našega; samo se zaletio kroz taj snijeg i zaobašal nas. Odmah smo sjeli u auto i nastavili dalje kroz sada očišćeni dio. Putem smo naišli na još nekoliko sličnih nanosa snijega koji nisu stvarali probleme jer smo opet

pičili. Bilo je jako zabavno. Nakon toga vozili smo se s pogledom na Tulove grede i uživali kako smo prošli najgore... i to je bila greška. Previše smo se opustili i u trenutku nepažnje auto se našao prednjim krajem u više od pol metra snijega, a bome smo se i dobro nabili. Krv ti mrknem!. Uslijedilo je: 'Max, pa kako?' - 'Pa mislio sam da je zemlja!' - 'Pa kako ovdje zemlja!?' - 'Pa ne znam!'. Malo smo još ispičkarali situaciju i izašli van. Vrlo brzom aproksimativnom računicom shvatili smo da će nam trebat barem jedan pun kurac vremena da se iskopamo van.... i onda smo krenuli kopat. Ja ne znam kolko smo dugo mi kopali taj auto van, ali mogu vam reći da je to sve bilo vrlo dramatično. Bura je užasno jako puhalo i nosila nam snijeg u lica koji nas je doslovce šamarao dok smo mi lijegali oko auta i rukama, štapovima, cepinima i lopaticom za led iskopavali auto. Auto je postepeno padaо sve niže i niže, ali nikako doći do dna. Barem iljadu puta sam se ispsovao što nemamo lopatu. Ljudi nosite lopatu u autu kad idete u snijeg! Pokušali smo dozvati Vala i Dragu da dođu do nas autom jer su bili s druge strane brda. Oni su nam se javili da su krenuli i nedugo nakon da ne mogu dalje jer je s njihove strane previše snijega i da se okrenemo kad se otkopamo. Mi se nakon još dugo kopanja konačno otkopali. Bili smo presretni kad smo to uspjeli. Požurili smo niz planinu i odjednom skužili da se spuštamo u Obrovac. Što znači da smo džabe išli tim putem. Trenutak razočaranja... Spustili smo se u Obrovac i natankali auto. Rekli nek ide sve u tri pičke mile matere i krenuli prema Rovanjskoj da s uobičajene strane pristupa dođemo do početka staze. Nije pomoglo što su ceste bile zatvorene zbog bure. U jednom trenutku skoro smo prošli kroz dio telefonske centrale kako bismo izašli s ceste koja je zatvorena. Konačno smo oko 3 sata stigli na početak staze i krenuli planinariti... M.P.

Sveta Gera

Na ovaj izlet dvojica smo krenuli u 7 i pol ujutro od KSET-a, a usput smo kupupili i našeg trećeg člana ove pustolovine. Na putu do mjesta Sošice, koji je bio veoma zavojit, vidjeli smo i nekoliko ovaca koje su se slobodno šetale cestom. Nakon što smo ih slikali nastavili smo do svojeg odredišta. Pri dolasku u Sošice vidjeli smo grupicu ljudi kako se spremaju za uspon, radilo se naime o članovima planinarskog društva Runolist koji su također išli do Svetе Gere. Iako su prvi krenuli, ubrzo smo ih sustigli, a još od početka hodanja smo imali jednog posebnog vodiča. Otprilike pola puta nas je vodio jedan lokalni pas, koji nas je čak i čekao da ga dostignemo prije nego bi krenuo dalje. U jednom trenutku psa više nije bilo, ali smo se uspjeli i sami (i uz pomoć sekcijskog GPS-a) snaći do vrha. Što smo išli više, bilo je više snijega. U jednom trenutku smo vidjeli jednu klupicu prekrivenu snijegom, a kada smo joj prišli, vidjeli smo da se radi o klupiti koja ima punjenje za mobitele pomoću solarnih panela, a do nje je stajao i brojač posjetitelja. Kada smo bili blizu vrhu, malo je bilo zbrunjujuće čitati označe jer se nigdje nije spominjala Svetă Gera već Trdinov vrh. To je naime ime tog vrha u Sloveniji. Pri dolasku na vrh, vidjeli smo

da nismo sami tamo, grupica Slovenaca je došla do gore s druge strane granice. Na kratko smo uživali u pogledu na Alpe, a onda smo se odlučili sjesti i odmoriti. Dok smo imali ručak, vratio se pas koji nas je vodio i došao je naplatiti svoje usluge u obliku hrane. Naravno da smo mu platili koliko smo mogli, no on je tražio još. Vidio je da neće dobiti pa je išao zamarati druge za hranu. Nakon odmora zaputili smo se na svoj drugi cilj, vrh Pliješ. Ovaj put je bio malo teži. Puno markacija je bilo prekriveno snijegom ili su bile postavljene na stabla koja su izgubila svoju koru, a nije bilo ni tragova drugi ljudi koji su tuda prolazili. U jednom trenutku smo skrenuli puta, za što nam je pomogao GPS. Dok smo se vraćali do staze, došli smo i do „bezimenog vrha“. Put do pliješa je bio pun brijejava i dolova što je našim najnovijim članovima bilo malo naporno, osobito u snijegu, ali napokon smo došli i do Pliješa. „Dalibor“ je kod tog vrha našao bosu vode, pogledao rok trajanja i ustvrdio da je ta voda pitka pa ju je uzeo sa sobom. Konačno, stigli smo i do planinarskog doma Vodice gdje smo napravili svoju drugu pauzu, a onda smo se zaputili u Sošice. Srećom, konačna dionica je bila isključivo nizbrdo. Dolaskom do auta, odmah smo se umorni zaputili nazad u Zagreb. L.M.G.

Cajka mjeseca

Rada Manojlović – Deset ispod nule

Veljača je na vratima i dani već postaju sve dulji, a kad se sunce pokaže već lagano maštamo o ljetu. Nažalost, ima još do toga i zima još uvijek grize jako. Zato smo za Vas ovaj mjesec priredili ovu apsolutnu hitčinu kako bi postali otporniji na niske temperature. Kao svaka prava pjesma nultih kreće tako da *hype man* na stranom jeziku viče niz riječi granično vezanih uz tekst pjesme. Zatim vokale preuzima Rada i kreće *show*, utočite si konjak. Scena: zima, snijeg, veče ledeno i snažno veje, a Rada i njezin čovjek su iz nekog razloga vani. Čovjek, osjetno zabrinut, nudi Radi svoj kaput kako bi joj olakšao. Rada odbija, kreće refren, scipajte onu času konjaka koju ste si potočili. Saznajemo da je napolju čak deset ispod nule, ali to našoj herojini ne predstavlja nikakav problem. Ona je čak spremna pokidati svoju košulju, a vi se probajte suzdržati da ne učinite isto. Veljača je, mjesec ljubavi i rokova. Ne budite kao Radin čovjek i ne dajte da vas smete ovo hladno vrijeme, stisnite još malo, pripremite skripte te rum i čaj i pustite si ovo kako bi lakše progurali i dočekali ljetu. Kad prođu rokovi i krene feštanje pobrinite se da Vam se ovo nađe na plejlisti. L.B.

Rješenje prošlog broja

2	1	3	4	6	5	9	7	8
5	4	6	7	9	8	1	3	2
8	7	9	1	3	2	6	4	5
6	3	5	8	7	9	4	2	1
1	2	4	3	5	6	7	8	9
9	8	7	2	4	1	5	3	6
4	6	2	9	8	7	1	5	3
3	5	1	6	2	4	8	9	7
7	9	8	5	1	3	2	6	4

		7			1			4
		6			7		2	
		4		5	3	8	9	
			9	3		7	6	
		3		7				
	9		5	1			3	
	6			8				
	7	3		2			8	
		8			9		1	

Šahovski zadatak

Bijeli je na potezu i matira u 5.

Pijandura mjeseca

Pijandura:

Planinar:

Dragi čitatelju! Ako ovo ime nisi čuo, to samo znači da ne čitaš mailove. Ali za svaki slučaj, predstavljam ti Dinu Islamovića. FER-ovog bruboša kojeg ovih dana možeš uloviti na relaciji Špansko-knjižnica gdje vrijedno uči za MATAN-a stoga mu poželi sreću (iako mi se čini da mu toga i ne treba puno). U slobodno vrijeme voli čitati *self-help* knjige ali ne zato što mu trebaju. Fasciniraju ga primjeri i savjeti koje onda rado pruža onima koji ih zatrebaju. No Dino nije samo uspješan krizni centar i humanitarac. Također je veliki ljubitelj povijesti, filozofije i ono najbitnije- mačaka. U KSET je pak došao upoznati ljude i ispuniti svoje planinarske ambicije. Rado bi osvojio najviše vrhove Hrvatske, a već baca oko i na Kilimanjaro za koji bi zasigurno bio odličan suputnik. Osim što je zanimljiv sugovornik, Dino ne voli ometaše mira i cijeni red i disciplinu. To je vidljivo u njegovoj odluci da ne piće. Naime prije 8 godina prvi je put u Zagorju okusio pivo i zaključio da mu se ne sviđa. Taj ciklus prekinuo je nitko drugi doli šef *Pijandura M.P.* koji ga je pokušao zapiti. *Ljuti klasik*. Disciplinu trenira i na svom judo putovanju koje će ga uskoro dovesti do crnog pojasa! Za sve zanimljivosti o judu ili koje zrnce mudrosti, slobodno mu se javite, a do onda poručuje: „*Pijte dovoljno vode!*“ Do sljedećeg čitanja, samo hrabro i ustrajno! G.G.V.

Planinarska sekacija KSET-a

pijandure.kset

make love, not war

